

Jeg har tilladt mig at stille et Ændringsforslag til det foreliggende Forslag. Mit Ændringsforslag gaar ud paa Indrettelsen af offentlige edsvorne, autoriserede Revisorer. De Herrere ville se, at dette Forslag er et af de faa Steder, hvor vi langt mere end i Konkurslovens § 79, hvor vi have Bestemmelsen om, at der skal være regnskabskyndige Revisorer, finde saadanne omtalte. Der staar i § 1, 6te Stykke, at den ene af de offentlig autoriserede Tillidsmænd skal være autoriseret som regnskabskyndig, og i § 2 bestemmes, at Justitsministeren autoriserer regnskabskyndige Tillidsmænd. I det Øjeblik vi gaa saa vidt — hvad der jo er meget rigtigt — at indføre regnskabskyndige Tillidsmænd, kunde jeg i og for sig lige saa godt finde det heldigt at indføre denne Institution med det samme. Der er nemlig megen Brug for Revisorer, der kunne besørge Revision af Regnskaber. Der eksisterer jo et Par her i Byen, nemlig for København Hr. Meyer og for Frederiksberg Hr. Møller, og i den sidste Tid er der dannet en Bank, Revisionsbanken, der bl. a. paatager sig Revision af Regnskaber. En Institution som den, jeg her tænker paa, tror jeg, vi have manglet i høj Grad, og naar vi saa rent tilfældigt i dette Lovforslag faa indført autoriserede Revisorer, mener jeg, at man lige saa godt ved et Ændringsforslag kunde give den almindelige Regel om Oprettelsen af den ny Institution og samtidig give den Eneret til at anvendes overalt, ikke blot i de i dette Lovforslag omhandlede Forhold, men overhovedet hvor der kan være Brug for regnskabskyndig Revision i civile eller kriminelle Sager. Ændringsforslaget gaar derfor ud paa, at de først og fremmest skulle benyttes i Tilfælde, der falde ind under denne Lov, dernæst skulle disse edsvorne Revisorer kunne benyttes ved Konkursboer, hvor Konkurslovens § 79 omtaler handelskyndig Revision, og at de i det hele taget skulle have Eneret alle Vegne, hvor Retten har Brug for en kritisk Revision. Vi mangle den afgørende Lov, som, naar den kommer, vil kræve Oprettelsen af denne Institution. Det er Bramsens Aktielov; thi hvis den en Gang af den ærede Indenrigsminister bliver lagt paa Tingets Bord, vil den kun kunne gennemføres, naar vi have edsvorne Revisorer, aldenstund edsvorne Revisorer forudsætte Offentliggørelse af Regnskaber, Prospekter og kritisk Bedømmelse af disse. Det staar mig da klart, at vi staa overfor det Punkt,* at vi maa have edsvorne, auto-

riserede Revisorer, og jeg synes, det er rimeligt at tage Bestemmelse herom allerede her i Stedet for at vente nogle Aar endnu, saa meget mere, som der faktisk i Handelsstanden er et meget stærkt Ønske herom. Jeg skal henvise til, at selve Akkordkommissionen har taget dette Spørgsmaal op til Behandling og har antydet Ønskeligheden af at faa edsvorne Revisorer. Den tidligere Aktielovgivningskommission har ogsaa ønsket den. Vil man vide nærmere om Handelsstandens Ønsker i saa Henseende, skal jeg henvise f. Eks. til Direktør Nørgaards fortreffelige Foredrag paa Handelsmødet den 11.—12. December 1899. Men den første og afgørende Grund, der gør, at jeg særlig ønsker saadanne autoriserede Revisorer, er, at der vil blive megen Brug for dem af rent private Hensyn. Der vil være Brug for dem overfor Aktieselskaber, Sparekasser, Banker og overfor private Interessensselskaber, naar disse skulle opløses, eller i Tilfælde af Dødsfald. Naar vi se de Revisorer, som nu vælges af Banker og Aktieselskaber her i Landet, maa vi ofte kalde det, vi se, haarrejsende. Jeg kender en Bank her i Landet, hvor vedkommende Revisor, der er valgt af Generalforsamlingen, ikke en Gang er i Stand til at føre sit eget Regnskab. De ville ofte komme i det Tilfælde at skulle bedømme en Banks eller en Sparekasses Regnskab, og til at bedømme et saadant hører der betydelig Træning, baade regnskabskyndig og i Henseende til Forstaaelsen af den Fremgangsmaade, som Bankerne eller Aktieselskaberne anvende i deres Forretning. Derfor staar det for mig som ganske nødvendigt, at vi faa saadanne offentlig autoriserede Revisorer. Der er jo i vort Land i Løbet af 10 Aar i Provinsbankerne sket et halvt Hundrede Underslæb, hvori var impliceret halvanden Million Kroner.

Naar det imidlertid, som jeg tror, er nødvendigt at have disse autoriserede Revisorer, vil det Spørgsmaal rejse sig, hvad man skal kunne fordrø af dem som Betingelse for at give dem Autorisation og Eneret. De Fordringer, der stilles, ville imidlertid være forskellige i de skiftende Tider. Derfor giver dette Ændringsforslag Justitsministeren Ret til at give nærmere Regler i saa Henseende, idet jeg dog der til Sammenligning skal henvise til den Lov, som melder sig af sig selv, nemlig Reglerne om Dispachører. Man maa fremfor alt forlange, at vedkommende skal være regnskabskyndig, lovkyndig og han-